

بابه‌تی شوینی له‌دایکبوون و کۆچی زهردهشت، وه‌ک زهمانه‌که‌ی له‌ لای نووسهران جیگای مشت و مر بووه. تا به ئیستا سه‌دان په‌رتووک نووسراوه، (مه‌خابن نه به کوردی) سه‌دان نووسهر کات و ته‌مه‌نیان بۆ ته‌رخان کردوووه و ههر یه‌ک به توانای بیروبووچوون و پوانگه‌ی هزری خۆی زهمانکیمان بۆ دیاری کردوووه. زهردهشت له‌ دایک و باوکیک به‌ ناوی «ده‌خدۆ» (24) و «پورشاسپ» (25) له‌ دایک بووه. نازناوی خانه‌دانی زهردهشت «ئه‌سه‌پینت‌مان» (26) که به‌ واته‌ی «سپی‌ره‌گه‌زه» ه.

به‌ برۆای نووسه‌ری کوردی کرماشانی «عمادالدین ده‌وله‌ت‌شاهی» خودی واژه‌ی زهردهشت، «زهره‌تاوشه‌ته‌رئائی» (27) واته‌ی به، جۆره‌ دیاری بکه‌ین که «زهره» به‌ مانای «زێر» و تیشکی ته‌لایه، «ئاویان‌تا» به‌ واته‌ی «تابان» یا دره‌وشانه‌وه، «وه‌شه‌ته‌ر» به‌ مانای بارین و «ئائی» به‌ مانای «ئایی» یا «هاتن» هاتوووه. له‌ زمانی هه‌ورامی کۆندا ده‌کاته «بارین و دره‌وشاندنی تیشکی زێرینی پۆژ» گوايه ئهم ناوه له‌ دوایدا وه‌ک نازناویک بۆ زهردهشت به‌ کار هێنراوه. منیش باوه‌رم وایه که ناوی زهردهشت نازناویکه که له‌ لایه‌ن هۆگرانی زهردهشته‌وه بۆ زهردهشت به‌ کار هاتوووه. به‌ گوێره‌ی تیکستی گرانبه‌های «پیر شالیار زهردهشتی» که له‌ به‌ره‌می پرنه‌رخ‌ی خۆی به‌ ناوی «ماریفه‌ت» ناوی زهردهشت به‌ «سیمیار» ناو ده‌بات، ده‌فه‌رمیت (گوشت برۆانه پیر شالیار بۆ / هۆشت جه‌ کیاسته‌ی زانای «سیمیار» بۆ)، به‌ مانای (به‌ وته‌ی پیری شالیار گوێ بگره و هۆشی خۆت بده به‌ نووسراوه‌ی زانای سیمیار". فه‌ره‌نگی دێه‌خودا. به‌رگی 13. لاپه‌ره‌ی 665). که واته‌ به‌ گوێره‌ی به‌لگه‌کانی کوردی، ناوی راسته‌قینه‌ی زهردهشت، «سیمیار» بووه.

له‌ سه‌ر کۆچبهربوونی زهردهشت لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی ورد و زانستی و بی‌لایه‌نانه تا به‌ ئیستا نه‌کراوه، بی‌گومان هۆی تاییه‌ت و دیاریکراوی خۆی هه‌یه. به‌لام به‌ گشتی دوو بیروپرا هه‌یه، یه‌که‌میان زۆربه‌ی نووسه‌رانی بیانی به‌ تاییه‌ت فارس پێ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گرن که زهردهشت خه‌لکی ده‌وروبه‌ری «ورمی» له‌ پۆژه‌ه‌لاتی کورستان بوون و کاتیک که کۆچبهر بووه به‌ره‌و شاری «به‌لخ» له‌ ئه‌فغانستان چوووه، هه‌لبه‌ت بریک نووسه‌ر به‌ بی‌ به‌لگه و بی‌ سه‌رچاوه پێ له‌وه زیاتر داده‌نێن و ده‌نوسن زهردهشت له‌ پۆژئاوای ئێران «خۆراسان» له‌دایک بووه و له‌وێشه‌وه بۆ شاری به‌لخ کۆچی کردوووه و گۆره‌که‌ی له‌ شاری «مه‌زارشه‌ریف» دایه.

به‌لام بیری دووه‌م که له‌ ئه‌ده‌بیات و ئاقیستای نوێ سه‌رچاوه ده‌گریت و گومانشکینه، شوین و جیگای کۆچبهری زهردهشت دیاری ده‌کات. بۆ نموونه په‌وانشاد «عمادالدین ده‌وله‌ت‌شاهی» نووسه‌ری هێژای کرمانشانی له‌ په‌رتووکه‌کانی (جیاکانی نه‌ناسراوی ئاقیستا) و (رۆسته‌م و زۆراو به‌ زمانی ئاقیستا) به‌ سه‌رچاوه‌گرنتی ئه‌ده‌بیاتی زهردهشتی «یه‌شته‌کان»، شوین و جیگای کۆچبهری زهردهشت به‌م چه‌شنه ده‌ستنیشان ده‌کات.

یه‌که‌مجار زهردهشت په‌نا ده‌باته به‌ر زۆزانی «ئه‌ه‌وشیدرینه» (27) که به‌ درێژایی میژوو ئهم وشه‌یه به‌ چه‌شنی «ئاویدهر، ئاویهر» (28) له‌ هه‌رمی شاری «سنه» له‌ پۆژه‌ه‌لاتی کوردستاندا ماوه‌ته‌وه. پاشان زهردهشت له‌وێشه‌وه ده‌روات بۆ چیای «هۆگر» (29) که له‌ دوایدا ده‌بیته چیای «هه‌ژیر، هه‌جر، هه‌جیر» (30) ئیستا ئهم ناوچه‌یه له‌ پۆژه‌ه‌لاتی کوردستاندا به‌ "دینه‌وه‌ر" به‌ناوبانگه. له‌م شوینه‌دا به‌شی دووه‌می

سرووده‌کانی گاتا بۆ زه‌رده‌شت داھۆنرا. که‌ی گوشتاسپ که‌ کۆشکه‌که‌ی به‌ ناوی «گه‌نگ شا» (31) ناو ده‌بریا و له‌ سه‌ر چیا‌یه‌ک دروستی کردبوو، ئایینی ئەوی په‌ژراند، بوو به‌ گه‌وره‌ترین پالپشتی زه‌رده‌شت و یارانی. ئەم شوینە ئیستا له‌ باژیری «سه‌حنه» یه‌ که‌ له‌ و سه‌رده‌مه‌ به‌ «شاهیندژ، شاییندژ، ساییندژ» (32) به‌ ناوبانگ بوو. زه‌رده‌شت هه‌روه‌ها ئاگرگایه‌کی (به‌ ناوی ئاترنۆش، ئاگرنۆش، ئاهیرنۆش، ئازهرنۆش) له‌ «باکته‌ریا» (33) دایمزراند. ئەم شوینە له‌ دوا‌ی هه‌زاران ساڵ به‌ ناوی «پارسینه» له‌ هه‌ریمی «دینه‌وه‌ر» ی کرماشا له‌ رۆژه‌لاتی کوردستاندا ماوه‌ته‌وه‌. پاشان باکته‌ریا گۆریا به‌ «باخته‌ر» و ئەم گونده‌ش ئیستا ماوه‌ (رۆسته‌م و زۆراو به‌ زمانی ئاقیستا، ل. 35 و 36).

نووسه‌ر و زمانه‌وان م. ئەمین هه‌ورامانی له‌ هه‌فته‌نامه‌ی «ئاویه‌ر» له‌ ژماره‌ی 52 ساڵی 3 لاپه‌ره‌ی 12 باسیکی له‌ سه‌ر ئاویه‌ر نووسیوه‌ که‌ جیگای سه‌رنجه‌: "به‌ ره‌واله‌تدا ئەم وشه‌ ناساکاره‌یه «ئاویه‌ر» وه‌ها خۆی ده‌رده‌خات، که‌ فره‌ کۆن بیته‌! ئەگه‌ریش وه‌ها بی، ده‌بی به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه‌ لیک بدریته‌وه‌ واته‌، وشه‌ی «ئاویه‌ر» له‌ هه‌ر دوو دۆخی لیکدانه‌وه‌دا له‌ دوو به‌شی سه‌ره‌کی پیک هاتوو و ئەوانیش ئەوه‌ی که‌ ده‌بی له‌م رووه‌وه‌ بوته‌ی ئەوه‌یه‌ که‌ فه‌ره‌نگه‌ پارسیه‌کان و جوگرافیا‌ناسانیان هه‌ولیان داوه‌ که‌ سه‌رپاکی ناوه‌ کوردیه‌کان بۆ زمانی پارسی وه‌ربگێرن و ئەمه‌ش جو‌ره‌ کاریکه‌ که‌ ده‌ستی بۆ س‌نگه‌وه‌ ناگیرێ و جو‌ره‌ تاوانیکی میژوویی و جوگرافیایی و ئینسانیشه‌ که‌ هه‌رگیز له‌ بیر ناچیته‌وه‌! پاش ئەم لیکدانه‌وه‌یه‌ ده‌بی ئەوه‌ له‌ یاد نه‌که‌ین که‌ ئاویه‌ده‌ر یه‌کیک له‌و جیگایه‌ پیرۆزانه‌ بووه‌ که‌ زه‌رده‌شت له‌ کاتی هاتووچو‌کردنی له‌ «شیز» هوه‌ به‌ره‌و «لورستان» بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک له‌ ئاویه‌ده‌ر دا ماوه‌ته‌وه‌ و ئەوجا به‌شی دووه‌می رینگابرینه‌که‌ی گرتووته‌ به‌ر که‌ له‌ هاتن و چوونه‌وه‌ و گه‌رانه‌وه‌دا رینگاکه‌ی به‌ قه‌راغی «سیروان» دا تێپه‌ربوه‌".

به‌ باوه‌ری من گوندی به‌ل‌خه‌ ئیستا له‌ هه‌ورامان له‌ سه‌ر سنووری ده‌ستکردی (ئێران و ئێراق) هه‌لکه‌وتوو و ماوه‌. ئەم شوینە سه‌رده‌می خۆی باژیریکی مه‌زن بووه‌ و کۆشکی به‌ ناوبانگی که‌ی گوشتاسپی لیبوو، هه‌رچه‌نده‌ ئیستا له‌ شیوه‌ی گوندیکی چه‌ند مالی لئ ماوه‌، به‌و مه‌رجه‌ که‌ له‌ دوا‌ی داگیرکاری عه‌ربه‌ موسولمانه‌کان و هیرشی بی‌به‌زیی مه‌غۆل و تاتاره‌کان و پاشان سه‌رده‌می عوسمانی و پ‌ژیمی به‌عس ئەم گونده‌ی شتیکی وای لئ به‌ جئ نه‌ماوه‌. ئەم گونده‌ له‌ نیوانی گونده‌کانی «ده‌ره‌ی مه‌ر، ده‌رکی، هانه‌گه‌رمه‌له‌، ره‌شین و دزلی» و شاره‌کانی «هه‌له‌بچه‌ و مه‌ریوان» هه‌لکه‌وتوو. ئەگه‌ر کورد کیانی خۆی هه‌بیت زۆر به‌ ئاسانی له‌ ریگه‌ی شوین‌ه‌واره‌ دیرۆکیه‌کانی، ئەم راستیه‌ ده‌توانیت به‌سه‌لمینیت.

ئاقیستا و زمانی ئاقیستا

بیر و بۆچوونیش له‌م باره‌وه‌ زۆر جیاوازه‌. زۆربه‌ی نووسه‌رانی بیگانه‌ باوه‌ریان وایه‌ که‌ ئاقیستا به‌ زمانیک هۆنراوه‌ته‌وه‌ که‌ ئیستا هیچ پاشماوه‌یه‌ک له‌و زمانه‌ نه‌ماوه‌ و به‌ زمانی کۆن نووسراوه‌ و له‌ زمانه‌ مردوووه‌کان ده‌دریته‌ ژماردن. به‌لام باوه‌ریشیان وایه‌ که‌ هیندیک وشه‌ له‌ ناو زمان و زاراوه‌کانی ئاری‌زمانه‌کان ماوه‌، هه‌لبه‌ت ئەوان به‌ ئێرانی ده‌یناسن. به‌لام ئەوه‌ی راستی بیته‌ تا ئیستا گه‌لی کورد هیچ ده‌رفه‌تیکی بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو، وه‌ک ده‌وله‌ت یاخود وه‌ک سازبیه‌کی ریکوپییک له‌ ئاقیستا و ئەده‌بیاتی ئایینی به‌هدینی لیکۆلینه‌وه‌ بکات. زۆربه‌ی پرووناکبیرانی کورد به‌ گشتی چه‌زبان له‌ خۆماندووکردن له‌م م‌ژاره‌ نه‌کردوو.

به‌ باوه‌ری من زمانی کوردی یه‌کیک له‌ ده‌وله‌مه‌ندترین و کۆنترین زمانه‌کانی سه‌ر گۆی زه‌وییه‌، که‌ ده‌یان زاراوه‌ی جیاواز و په‌نگینی هه‌یه‌. کاتیک مرو‌ف به‌راوه‌ردیکی ساده‌ له‌ نیوان زمانی کوردی ئیمرو و زمانی

هۆرەکانی زەردەشت و ئەدەبیاتی پاش زەردەشت دەکات، ئینجا دەبینیت کە چەندە خۆرسک نزیکیان هەیه بە یەکەوه. بەلام گرینگتر ئەوەیە کە دوو زاراوهی سەرەکی زازایی و هەورامی زۆر سەیر لە واژە و ریزمانی ئاقیستایی دەچیت و پەيوەندیەکی راستەوخۆیان بە یەکەوه هەیه، کە دەبیت پسپۆر و زمانەوانی کورد خۆی بۆ ساخکردنەوه و زانستی کردنی ئەم دیتنە کۆشش بکەن.

بە پێی میژوو، دوای سووتاندنی گەنجینەیی چەند هەزار سالەیی ئاقیستا بە دەستی «ئەسکەندەری مەکەدوونی»، کۆششێکی فرەیی سەدان سالە کریا، تا کۆکردنەوهی بەشەکانی ئاقیستا جاریکی تر بە دەستی پیران و مەوبدەکانی ئایینی بەهدینی لە سەردەمی ئیمپراتۆری ساسانی (کە هەورامی رەسەن بوون) بە ئەنجام گەیشت. بە گەواهی میژوو ئاقیستا تەنیا پەرتووکیکی دینی نەبوو، بەلکوو خۆی لە خۆیدا فەرنووسار* بوو کە هەموو بەشەکانی زانستی سەردەمی لە خۆ گرتبوو. لەم کۆکردنەوانەدا بوو کە بڕیک لە بەشەکانی ئاقیستا کە لەتەک باوەری مەوبدەکان یەکی نەدەگرت نەیان نووسیەوه و گۆلبژییری بابەتەکانیان لە 21 بەرگدا داڕشت. پاشان ئەم 21 بەرگیان لە 3 بەشی جودا ئامادە کرد، کە هەر بەشەیان 7 بەرگی دەگرته خۆی.

بەشی یەکەم: «گاتاگان» یا گاتاگان کە بەرگی یەکەمی ئەم 7 بەرگی دەگرته خۆی و سروودەکانی خۆی زەردەشت بوون، 6 بەرگیەکی دیکە راقەکردنەوهی گاتاگان بوو. بەشی دووهم: دادەکان کە 7 بەرگی بوو و لە بارەیی داد و یاسا و چۆنیەتی دەسەڵاتداری و زانست و هونەر و پیشەکانی سەردەم بوون.

بەشی سێهەم: بابەتەکانی شایست و ناشایست و نیایشت و نوێژ کە لە 7 بەرگی داڕشترابوو. ئاقیستا بەم جۆرە مابوو تا هێرش و شالۆوی عەرەبەکانی موسلمان، کە بۆ جاریکی دی شیرازەیی ئاقیستا بە چەشنێکی جەرگبڕ تیک چوو. نووسەری عەرەب «ابن خلدون» دەنووسیت: کاتیک ولاتی ساسانیەکان کەوتە دەستی موسولمانەکان، گەلیک پەرتووکیان لە پەرتووکانەکان کەوتە دەستی سوپای ئیسلام. «سعدابین وقاص» نامەیهکی لەمەر ئەو پەرتووکانەیی شاندا بۆ «عمرابن اخطاب» لە «مدینه». لەم نامەدا «سعدابین وقاص» نووسیوی و پیشنیاری وەرگیڕانی یا ناردنیان بۆ «مدینه» کردبوو، کە «عمر» لە وەلامیدا نووسیوی، ئەگەر ئەو پەرتووکانە شتی باش و ئامۆژگاری تێدا یە، ئەوه «الله» قورعانی بۆ ناردین و پێویستیمان پێیان نییه و ئەگەریش بابەتی گومرینی تێدا بیت، کە الله ئیمەیی لێ بپاریزیت. بەم چەشنە جاریکی دی بەرهم و سەرمايه و کۆششی هەزاران سالەیی زانست و ئایینی ئیمەیی کوردان لە ناو توونی گەرماوهکان سووتیندران.

گاتاگان، زەند، پازەند

ئاقیستای ئیمپروۆ لە دوو بەش بیک هاتوو. بەشی یەکەم «گاتاگان» کە سروودەکانی خۆی زەردەشتە و بە ئاقیستای کۆن دەناسریت. بەشی دووهم ئاقیستای نوێیه کە گوايه شاگردانی زەردەشت یان کەسانی دی لە دوای زەردەشتەوه تا کۆتایی ئیمپراتۆری ساسانی و پیش هاتنی سوپای ئیسلام بۆ کوردستان و ناوچه نووسیویانە. ئەو بەشەیی کە من خۆم پێوه خەریک کردوو، بەشە کۆنەکەیهتی کە بە گاتاگان بە ناویانگە. گاتاگانی زەردەشت زەردەشت بریتین لە 17 هات (بەش، فصل). ئەم 17 بەشە خۆی لە 238 «سروود یا هۆر» بیک هاتوو. هات بە ئاقیستایی بە مانای کەرت، بەش و لەت هاتوو. هاتەکان ئەو هەلبەست و هۆرە و سرووشانەن کە بۆ زەردەشت خۆی هۆنراوئەوه. هاتەکانیش خۆیان لە 896 رسته یا دێر دروست بوون کە ئەوانیش بە گشتی لە 5560 واژه چێ بوون. هاتەکان دابەش کراون بە 5 بەش:

«ئەهنوگاڭا» لە هاتی 28 دەست پێ دەکات و تا هاتی 34 کوتایی پێ دیت، لە 7 سروود پێک هاتوووە که بە «یەشت‌گاھان» دەناسریت.

«ئەشتوهدگاڭا» لە چوار سروود پێک هاتوووە و لە هاتی 43 دەست پێ دەکات تا هاتی 46 کوتایی پێ دیت. «سپەنتومەگاڭا» لە چوار سروود دروست بوووە و لە هاتی 47 دەست پێ دەکات تا هاتی 50.

«سپەنتومەگاڭا» و «وەهیشتونایشت‌گاڭا» هەر کام لەم سروودانە لە یەک هات دروست بوون که بە هاتی 51 و هاتی 53 بە ناوبانگن.

بەلام ئاقیستای نوێ: سەرەتا دەبیت واتە «زەند و پازەند»ی ئاقیستا بزانی. گاتاگان سروودی زەردەشتە و بە درێژایی تەمەنی، هەوراز و نشیوی فرەیی بە خۆیەووە دیووە. بە هۆی گواردنی زمان لە مەودای هەزاران سالدا و پەژراندنی ئایینی بەهدینی لە لایەن برێک خەلک، که شیوێ زاریان جیاواز بوو لە گەل زمانی ئاقیستادا، بۆیە دوچاری گێروگرفت بوون لە تیگەیشتنی قوولی واتەکانی ئاقیستا. لە سەرەتا پیرانی ئایینی بەهدینی بۆ ئاقیستا «زەند»یان نووسی، لە راستیدا ئەم زەندە یارمەتیدەری ئەو کەسانە بوو که لە زمانی ئاقیستا تی نەدەگەیشتن. «زەند» خۆی وشەیهکی کۆنی هەورامییە بە واتەیی شیرۆفە و پاقەکردن، (شرح، تفسیر) و لە چاوی وشەیی «زان» وەرگیراوە و ئیستا لە زمانی کوردیدا ماوە، خودی واژەیی زەند لە ئاقیستا بە شیوێ «زانتی» (34) بە مانای «زانین و ناسین» هاتوووە، ئەم واژەییە لە لای لیکۆلینەرانی زمان بە واژەیهکی میدیایی دەناسریت و بە چاوی وشەگەلی ئیستا زمانی کوردی وەک: «زانا، زانین و زانست» دەزانریت. «پازەند»یش لە دواي سالانی زۆر بۆ شیرۆفە و پاقەکردنی «زەند» نووسراوە. جا هەموو ئەم زەند و پازەندانە ئیستا بە «ئاقیستای نوێ» دەناسریت. باوەر وایە که پاشماوەی ئاقیستای ئیمرو بە کۆن و نووییەووە، یەک لە چواری ئاقیستای پێش هیرشی عەرەبی موسلمانە. زۆر پێویستە ئەم خالە دەست‌نیشان بکەم که برێک لە ناوهرۆکی ئاقیستای نوێ، لەتەک ناخ و ئامانجی گاتاگان و رەوشت و فەلسەفەیی زەردەشت یەک ناکەوێت و دژی ریبازی هۆرەکانی زەردەشتە، که ئەمە خۆی باسیکە تاییەتە. دۆزینەووە دەقی راستەقینەیی ئاقیستا کاریکی سەختە و لە هەمان کاتیشدا دەبیت بە شیوێهکی زانستی بکریت. هیندیک هەل و مەرجی گرینگ بۆ ئەنجامی ئەم کارە پێویستە، که ئەوێش پەيوەندی راستەخۆیی بە هەبوونی دەوڵەت و سازیی کوردی هەیه، بەلام تا ئەو کاتە دەتوانین بە بەشی گاتاگانی ئاقیستای کۆن دلیا ببین.

وەرگیران و ناساندنی پەرتووکی کۆن وەک ئاقیستا لەم بارودۆخەدا، کاریکی سەخت و دژوار و مەزنە، بۆیە هەلە و چەوتکردنی تیدا ئاساییە. دەبیت چەندەها جار وەرگیریتەووە و دەیان جار پاقە و لیکۆلینەووەی لی بکریت، لە هەموو گۆشە و دیدەنیگا و بیر و بۆچونەکان بخریتە ژیر مشتومر و گفتوگۆکردن تا سەرئەنجام هەوین و دەروونی راستەقینەیی پوون و ئاشکرا ببیتەووە. گاتاگان پەيامە زەردەشتە

یەکیک لە گرینگترین رووداوکانی پێ پێچ و پەنا و پراویری ئەو پۆژگارە و تەنانەت ئەم پۆژگارەیی کورد، گۆرانکاری و نەوژەنسازیی ئایینییه که لە لایەن «زەردەشت» پەيامبەرەووە پەیرەو کراوە. دروود لە رەوان و گیانی نەمری ئەو زانا و دروستکارە، که یەکەمین مروقی گۆی ئەم زەمینە بوو که جیگا و سنوور و تاییەتمەندی ئاکار و رەوشتی بۆ دین دەست‌نیشان کردوووە و هەمیشە لە هەول و تیگۆشاندا بوو بۆ بەرجەستەکردنی رینگەیی راستی و کرداری چاک، که بناغە و کۆلەکەیی پەره‌پیدانی دینی بەهدینی بوو و

له هه مان کاتیشدا بۆ پهره پیدانی نامۆژگارییه کانی ئایینی به هیدینی خهریک بووه و بنیاتیکی بنه پهرتی و ههمیشه یی بۆ چاکه به واتهی پراوپری خۆی دهستنیشان کردوو.

ههموو ئایینه کانی سه ره تاییی و پاشتریش، کۆششیان ئه وه یان کردوو که مرۆف پابه ندی هیندییک داب و نه ریت و هه لسه و که وتی ره و اله تی بن. زه رده شت به رجه سته ترین په یامهینه ر بووه که ریگهی ئازادی بۆ مرۆف ئاشکرا کرد، ئازادی هه لبه ژاردن له سه ر بنه مای ئاکار و ره وشت، رزگار بوون و ئازاد بوون له ملدانه واندنی کویر کویرانه به رانه به به ده ستوو و یاسا کانی بی بناخه و بی که لک، ئازاد بوون له دانی باج به په رستشگا کانی جو راجو ر، که ئیستاش له ناو زۆر به ی دینه کان شتیکی باوه.

له میژووی زۆر به ی دینه کاند ده بینریت که مرۆف له رووی تر سه وه و به هیوای گه یشتن به پاداشت و شتی باش و ژیانیکی چاکتر، دین براوه به ریگه وه. هه روه ها زۆر هه ن به لاسایی کردن و به تشریفات و ره و اله تی دین ده رۆن، که ئه ویش هه یچ بنه مایه کی ره وشتی زیندوویی له ناو هزریاندا نییه. جا بۆیه ئه مه یه کیک له و خالانه که گه ره یی و مه زنی زه رده شت بۆ ئیمه ده رده خات. ئه ویش له و سه رده مه ی که مرۆف کۆیله ی مرۆف بووه و توانای فرۆشتنی مرۆفی دیکه ی هه بووه و بروامه ندانی ئایینی جادوویی و بیر و باوه ری ناراست و تره وه ند هه موو شوینیکی ولاتی ئاری داگرتبوو. له و رۆژه تاریکانه ی نه زانی، زه رده شت هۆره ی ئه مه ی ده گوت که راستی ئایین و دین له گرینگی ره وشت و ئاکاری ئه و شاراوه یه، نه ک له هه لسه و که وتی ره و اله تی و ئه رزشه کانی له بنانه بوو. ئه مه ش به واتهی پابه ند بوون به رامن، گوفتار و کرداری پاک له ژیانی مرۆفدایه.

زه رده شت هه رگیز سه ری بۆ خودای جو راجو ر داننه واندوه و زه روانیسم و رۆژ په رستی که ئایینه کانی باوی ئه و سه رده مه بوون، لای جی په سه ند نه بووه. له مندالی تا تافی لایه تی به پیچه وانهی ده ور به ری، باوه ری به خودای تاک بووه. یه که مین مرۆفی سه ر ئه م گو ی زه ویه ش بووه که بروای ته وای به تاکه خودا، هیناوه و توانیویه تی خۆی له گو مرییان و فریودراوان جودا بکاته وه و هه ول بۆ ئازادی و یه کسانی مرۆف له ده ست بیدادی و سه تمکاری بدات.

خوایه رستی زه رده شت بۆ ترساندن خه لک و ده سه لآت و به رژه وندی خۆی نه بووه، به لکو هه ولی داوه مرۆفایه تی بگه ینته دوا پله ی ئازادی و له ژیر باری قورس و سه نگینی کۆیله تی ده ری به یینیت. هه ولی داوه جیهانیکی نو ی به بیر نو ی و کرداری نو ی و ره فتاری نو ی دروست بکات.

زه رده شت خاس ده یزانی کامه رانی و به خته وری ته نیا کاتیک دیته دی که گشت کۆمه لان به تیکرایی رابن و هه موو روو بکه نه لایه نی راستی. زه رده شت ده یویست مرۆف له ئاستی مرۆف سه ر داننه وینیت. زه رده شت له ته ک که سانی ره وشت نزم و چه وت و ناریکدا نه گونجاوه و هه میشه بانگی راستی به گو یاندا داون و ریی راستی بۆ ده ستنیشان کردوون.

هۆره کانی زه رده شت «گانا»، ته نها په راویکی فه لسه فی یا خود ئه ده بی و ئایینی نییه، به لکو سه رچاوه ی به دیهینانی ژیانیکی مینوویی هه میشه یی و جاویدانییه. زه رده شت مامۆستا بووه و په یام و نامۆژگارییه کانی جیهانی بووه. هۆره کانی زه رده شت، په رتووکیکه هه موو که س ده توانیت ببخوینیته وه و بۆ ژیانی سوودی لی وه برگریت.

سه رووده کانی گانا سادهن و له هه مانکاتیشدا واته کانی قوول و پرمانا و نیازی به شیرۆقه یه. بی گومان ئه و که سه هه نگاوی سه ره تاییی تی په راندووبیت و هزره که ونه مردوو ه کانی له میتشکدا مراندبیت و هه موو ریشه کانی بیر کۆنی له میتشکدا وشک کردبیت، باشتر بواری سه ره لسانی بیر تازهی بۆ ده ره خسیت و

واته‌ی گاتاکانی بۆ ئاسان ده‌بیت و ده‌روونی له ناوه‌وه رووناک ده‌بیت. گاتاکان، به پێچه‌وانه‌ی هیندیك پهرتووكی ئایینی دیکه که ناوه‌رۆکیان پێ له مژاری ناریک و دژ به یه‌که، بێ‌گهرد و بێ‌هاوتا و بێ‌خه‌وشه. له گاتاکاندا زۆر به کهمی له‌مه‌ر پابردوو و دیرۆکی که‌ون دواوه که ئایا چلۆن بووه، به‌لام به‌روونی و وردی له باره‌ی به‌سه‌رهاتی جیهانی دواوه. ده‌بیت باش بزانی که زه‌ردهشت پێش له هه‌موو شتیك، مروّقیکی زانا و ژیر و فه‌رزانه بووه. به‌هیچ جوړیک بێر و پلته‌ی ته‌روه‌ند له ناو گاتاکان نابینریت. ته‌نیا شتیك که له ئاقیستادا به‌ زه‌ردهشت و ئایینی به‌ه‌دینی په‌یوه‌نده، گاتاکانه.

له ئالیه‌کی دیکه‌وه بنیادی بیری و فه‌لسه‌فی گاتاکان، بنیادیکی گشتی و جیهانییه که هه‌ر کهس له هه‌ر زه‌ماندا ده‌کاریت له راستی ناوه‌خنی تی‌بگات. ئە‌گه‌ر ویستی ده‌توانیت ببه‌ژرینیت و ئە‌گه‌ریش نه‌یویست نایه‌ژرینیت، هه‌ر وه‌ک راما‌ن و ئە‌ندیشه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی. ئازادی راما‌ن و هه‌ل‌بژاردنی ریگا و ره‌وشت به په‌یره‌وی له ژیری و خیره‌ت، یه‌کیکه له وانه‌کانی سه‌ره‌کی دینی به‌ه‌دینی. ئە‌م بنیاته فه‌لسه‌فی و کۆمه‌لایه‌تیانه که فره‌تر له چواره‌زار سال پێش فیر کراوه و هیشتا ئیستاش کۆمه‌لیکی فره له مروّقانی پێشکه‌توو له به‌رزترین ئاستی گه‌شه‌کردنی ره‌وشت و ئاکاری کۆمه‌لایه‌تی پێی پابه‌ندن.

گاتاکان دلنایترین سه‌رچاوه‌ی لیکۆلینه‌وه و ئاشنایی به‌ راهینانه‌کانی مینوویی و ره‌وشتی زه‌ردهشته، که به‌چه‌شنی نووسراوه له هه‌زاران سال له‌مه‌وه پێش هه‌لگیراوه.

گاتاکان، ژیرانه، گونجاو، جیهانی، جاویدانی و مروّقانه‌یه. «فیساغورس» ده‌لێت له سه‌ر ئامۆژگارییه‌کانی زه‌ردهشت، خوا له‌ته‌ک راستی یه‌کسانه.

زه‌ردهشت ده‌فه‌رمیت: "من مامۆستام و کاری من ئە‌وه‌یه که ریگا به‌ کۆمه‌لان نیشان بده‌م و خیره‌ت و راما‌نی کۆمه‌لان بۆ بزوان و لی‌کۆلینه‌وه و بێ‌کردنه‌وه و دۆزینه‌وه هان بده‌م تا خۆیان ریگای پوون بدۆزنه‌وه و به راستی و پۆشنایی بگه‌ن. من فیر ده‌که‌م، به‌ربه‌ره‌کانی ناکه‌م. به‌ربه‌ره‌کانی من به‌س له‌ته‌ک نادانی و تاریکییه و بۆ جه‌نگ له‌ته‌ک نادانی و تاریکی خه‌نجیری بۆ ناکیشم، چرا داده‌گرسی‌نم".

سه‌رووده‌کانی زه‌ردهشت یه‌کیکه له کۆنترین سه‌رووده‌کانی سه‌ر گۆی زه‌وی که بۆ مروّقیه‌تی به‌گشتی و بۆ گه‌لی کورد به‌تایبه‌تی، وه‌ک میرات به‌جی ماوه، که له باره‌ی ئافران‌دن و گه‌وه‌ری بوون و ره‌وشتی به‌رزه‌وه دواوه و به‌ شیوه‌یه‌کی به‌پێز و به‌چیژ و به‌سۆز و بێ‌گری و ئاسان باسیان لێ‌وه ده‌کات. هه‌روه‌ها به‌ پێی ئە‌وه گه‌نجینه‌ پێ له داناییه که له ئاقیستادا بۆ کورد و مروّقیه‌تی به‌جی ماوه، ئە‌توانین بلێین که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو دینه‌کانی پۆژه‌لاتی ناوه‌راستی ئە‌مه‌رۆ، دینی پاکی به‌ه‌دینه‌یه.

«ل. هه. میلس» (35) ده‌بیژیت: "ده‌توانین به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ئاقیستا، ناسکترین و پربه‌هاترین خاله‌کانی ناو ئە‌وه نووسراوه کۆنه‌دا په‌یدا و دیاری بکه‌ین — ئە‌م ده‌ستوورانه که هی پێش سه‌ه‌زار ساله، ده‌توانیت ئیمرۆ ئیمه له به‌ند و پاوه‌نه‌کان رزگار بکات. زۆر سپه‌یه‌یه که ئە‌گه‌ر ئە‌وانه به‌رچاو نه‌گرین یان بین و بیان‌شارینه‌وه. زه‌ردهشت له دیرۆکی جیهاندا یه‌که‌مین که‌سه که ئە‌م دلیری‌یه‌ی هه‌بووه که بێر بکاته‌وه که دینی راسته‌قینه‌ چییه و به‌چه‌شنی ساده و پوون دابریژیت".

ئە‌گه‌ر که‌سانیک باوه‌ریان به‌ شاکار و په‌رجۆ و ئە‌وه کارامه‌ی که له ده‌رقه‌ی توانای مروّف هه‌بیت، پاوستاوی و پایه‌داری و مانه‌وه‌ی «گاتاکان» له پاش ئە‌وه هه‌موو پووداو و کاره‌سات و چه‌رمه‌سه‌ریانه که بینوویه و زۆربه‌یان وێرانگه‌ر بوون، خۆی بۆ خۆی ئە‌مه فه‌رجوودیکه.

سه‌رووده‌کانی گاتا، شیرین، ره‌وان و هه‌ل‌خه‌ریته‌ری بێر و راهینه‌ره. ئە‌م سه‌روودانه له باره‌ی ئافران‌دن و ره‌وشتی دروست باس ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌مه‌ر گه‌وه‌ری هه‌بوون، ئافران‌دن، به‌دیهینه‌ر، ریگه‌ی ره‌وشتی

دروستی ژیان، ئەنجامه‌کانی جۆراجۆری په‌فتار و کرداری زینده‌گی، هه‌موو ئەم مژارانه له گاتاكان له باره‌یانه‌وه گوتراوه. هه‌روه‌ها نووسراوه كه هه‌ر كه‌س له باوه‌ر و هه‌لبژاردنی رینگای ژیانی خۆی كه به هه‌ر چه‌شنێك بێت، سه‌ربه‌ست و ئازاده. سه‌رووده‌كانی گاتا باشترین نموونه‌كانی په‌وشتی بۆ مرۆف سفارشت و راده‌سه‌پهریت، چونكه به‌ختیاری بۆ هه‌لبژیرانی ئه‌و په‌وشتانه به‌ مزگینی ده‌هینیت. سه‌رووده‌كانی گاتا ده‌ببێژیت: زانایان په‌وشتی پاک و باش، گیل و چه‌واشه‌كارانیش په‌وشتی به‌د و خراب هه‌لبه‌ژیرن.

سه‌رووده‌كانی گاتا سه‌روودی كار و كو‌شش، سازگه‌ری و پێشكه‌وتن و گه‌شه‌کردنه. سه‌رووده‌كانی گاتا گو‌شه‌گیری له ژیان (خلوه‌ت‌نشین) و (قناعت) كردن په‌سه‌ن ناكات و راناسپهریت. سه‌رووده‌كانی گاتا، كار و هه‌ولدان و به‌هه‌ره وه‌رگرتن له دیاره‌كانی ئه‌هۆرا مه‌زدا، به‌ مه‌رجی پزگاری ده‌زانیت. زه‌رده‌شت جیهانی ئه‌نبوژهنی به‌ سه‌رچاوه‌ی به‌ده‌بختی و نه‌كبه‌تی نازانیت. كالا و شت و متی ئه‌نبوژهنی به‌ دیاری خودا ده‌زانیت و به‌ هات و باش و جیگای خو‌ش‌ویستن ده‌زانیت. خو‌ش‌ویستن و پشنگیری له ژین و ژیان و ژینگه به‌ ده‌ستووری ئایینی ده‌زانیت.

سه‌رووده‌كانی گاتا دیوانیکی پچوكه، به‌لام هۆنه‌ره‌كه‌ی پر هینزا و مه‌زنه و چاكه و خراپه و ده‌ره‌نجامی هه‌ردووکیانی به‌ جوانی و روونی ده‌ناسینیت. تاییه‌تمه‌ندیه‌کی دی گاتاكان له‌وه‌دایه كه بكه و مه‌كه‌ی تیدا نابینریت. یه‌كێك له‌و له‌مه‌په‌ره سه‌ره‌كه‌كانه، كه مرۆف و كو‌مه‌لگا بالبه‌ست و دواكه‌وتوو راده‌گریت و رینگه له به‌ر گه‌شه‌سه‌ندنی بێر و ئه‌ندیشه‌ی ده‌گریت، ئه‌و ده‌ستوره ئایینیانه‌یه، كه بكه و مه‌كه و شایست و ناشایستی تیدایه، ئه‌و ده‌ستوورانه كه چ بكه‌ین و چ نه‌كه‌ین، ئەم یاسانه هه‌ر چی بن سه‌رده‌مێك له كاریگه‌ری ده‌كه‌ون.

مژاری ئامۆژگاریه‌كانی سه‌رووده‌كانی گاتا گشتیه‌ی و ته‌قلی شته ورده‌كان نه‌بووه. ئەم تاییه‌تمه‌ندیه خۆی له جوانیه‌كانی گاتاكانه كه جاویدان و نه‌مر رایده‌گریت. خواردن و خواردنه‌وه‌ی شتیکی تاییه‌ت یا ئەنجامدانی کاریکی دیاریكراو و یا به‌رگریکردن، ناكات. به‌لام به‌ گشتی ده‌ببێژیت له هه‌ر شتیك كه ته‌ندروستی له‌ش و په‌وان ده‌خاته مه‌ترسی و ده‌ببێته هۆی ئازاردانی گیان، مرۆف خۆی لێ دوور راگریت. راستبوون و درۆنه‌گوتن، سازگه‌ری و داھینه‌ری، ئاوه‌دانکاری، به‌سوژی و میه‌ره‌بان‌بوون، ئەم جو‌ره مژارانه‌ی گشتی له ناو گاتاكان هاتوووه. سه‌رووده‌كانی گاتا ئەندازه‌كان دیاری ده‌كات. به‌ كاره‌یانیشی گریدراوی باوردو‌خی زه‌مان و جیگا، پێشكه‌وتن و گه‌شه‌سه‌ندنی زانست به‌ ده‌ستی خودی مرۆفه كه به‌ رینوینی هزر و ژیری ده‌خریته كار.

سه‌رووده‌كانی گاتا وابه‌سته به‌ زه‌مان و جیگایه‌کی دیاریكرا نییه. هۆره‌كانی زه‌رده‌شت جاویدانی و نه‌مرن. هه‌یچ یه‌ك له سه‌رووده‌كانی زه‌رده‌شت به‌ رێكه‌وت نه‌هۆنراوه‌ته‌وه، بۆیه یه‌كپارچه‌یی و یه‌كبوون له ناو سه‌رتاسه‌ری سه‌رووده‌كان ده‌بینریت. به‌م هۆیه‌وه‌یه كه ئامۆژگاریه‌كانی زه‌رده‌شت گشتیه‌ی، بۆیه به‌كاره‌یانانی هه‌میشه ده‌بیت رامن و وێژدان و هزری مرۆف رینوینی بیت تا تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه و دژواییه‌ك نه‌بیت. بۆ نموونه بابه‌ته‌كانی باجدان و نوێژکردن و شایست و ناشایسته‌كانی تیدا نییه.

زه‌رده‌شت ب‌روای وایه كه یه‌كێك له ئارمانجه‌كانی ژیان، شادبوون و به‌ختیاربوونی مرۆفه. زیاتر له 30 جار واژه‌ی خو‌شبه‌ختی و شادی له ناو گاتاكان دووباره كراوه‌ته‌وه. ئەم شادی و به‌ختیارییه نایته دی، مه‌گه‌ر خو‌شبه‌ختی هه‌مووان مسۆگه‌ر بكریت، به‌ هه‌موو چینه‌كانی كو‌مه‌لگا و ته‌نانه‌ت به‌ سه‌روشت و هه‌موو گیانله‌به‌رانیشه‌وه.

تیبینی کوردستان نیت:

ئهم نووسینه بیروبوچونی نووسهره که یه تی، کوردستان نیت له ناوه پۆکه که ی بهرپرسیار نییه.